

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010226
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010226.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému B. E., H.. XX.XX.XXXX N. Z., trvale bytom C. S. A. Č.. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. októbra 2020 v Novom Meste nad Váhom, takto

rozhodol:

Obžalovaný: B. E., H.. XX.XX.XXXX N. Z., R. C. C. S. A. Č.. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 59/20/3304-52 zo dňa 03.07.2020, doručenej súdu dňa 07.07.2020, ktorá mu kladie za vinu spáchanie zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.02.2020 sa mal obžalovaný poškodenej Z. P. vyhrážať, že si to trestné oznámenie musí odrobiť tým, že ho sexuálne uspokojí a po tom, ako si prečítal konverzáciu, ktorú poškodená viedla s Z. Z., jej povedal: „Teraz ma budeš fajčiť a pekne nasilu, či chceš alebo nechceš,“ pričom i napriek prosbe poškodenej, že to nechce robiť jej povedal, že nemá na výber a tak ho poškodená začala orálne uspokojovať, čo nedokončila, následne v mieste bydliska obžalovaného na ňu opätovne naliehal, aby ho orálne uspokojila, vulgárne jej nadával a zo strachu ju donútil k orálnemu styku,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný,

a obžalovaný: B. E., H.. XX.XX.XXXX N. Z., trvale bytom C. S. A. Č.. XXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,

sa uznáva za vinného, že

dňa 02.02.2020 v čase asi o 17,00 hod v rekreačnej oblasti M., kat. úz. K. R. prikázal matke spoločného dieťaťa poškodenej Z. P., aby nastúpila do jeho motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, evidenčné číslo H., následne do vozidla nastúpila aj Z. Z., ktorú zaviezli domov do mesta K. R., kde vystúpila a následne s vozidlom pokračovali do oblasti prírodnej rezervácie N. A. v katastri obce F., pričom počas cesty poškodenej Z. P.E. vulgárne nadával, zobral jej mobilný telefón, v ktorom prezrel jej komunikáciu, pričom už vedel, že poškodená dňa 24.01.2020 podala na obžalovaného trestné oznámenia za znásilnenie, pričom toto bolo vedené na odbore kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové

Mesto nad Váhom pod ČVS:ORP-39/VYS-NM-2020, po čo sa jej začal obžalovaný vyhrážať ublížením na zdraví a tým, že s ním bude až dovedy, kým trestné oznámenie nevezme späť, po čom jej opätovne začal vulgárne nadávať a približne päť až sedemkrát jej dal facku do oblasti tváre a rukou zovretou v päšť sa jej vyhrážal, aby mu neodporovala, poškodenej hrozil opakovane päšťou, po čom ju obžalovaný viezol do miesta svojho bydliska, po ceste jej hovoril, že ak by sa pokúsila o útek alebo odpor, tak jej hrozil zbitím, že skončí na vozíku, spraví jej priehľbinu na tvári a bude mať zdrôťovanú tvár, po tom, ako prišli do bydliska obžalovaného v C. S. A., poškodená nevedela prekonať strach, a preto povedala obžalovanému, aby jej nalial alkohol, čo urobil, následne jej opakovane vulgárne nadával, povedal jej, že nepôjde domov, poškodená zo strachu domov neodišla, po čom ju obžalovaný zaviezol pred jej dom a povedal, že za jednu až dve hodiny sa pre ňu vráti, zoberie ju k právnikovi, kde bude robiť to, čo jej povie, podpíše čo bude chcieť a s tou listinou pôjde na oddelenie vyšetrovania, kde trestné oznámenia zo dňa 24.01.2020 zoberie späť, pričom sa jej vyhrážal, že ak ho neuposlúchne a neurobí to, čo chcel, až potom uvidí, čo sa stane, a tesne pred tým, ako ju pustil von zo svojho auta, jej povedal, že ak by išiel náhodou do basy, tak po tom, ako ho prepustia ju zbije tak, že ju znetvorí, pričom poškodená mala z takého konania obžalovaného strach, obžalovaný naliehal aj na matku poškodenej P. P., aby za sumu 500 eur vplývala na poškodenú, aby stiahla trestné oznámenie za znásilnenie z 24.01.2020,

t e d a

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu,
- v trestnom konaní použil hrozbu násillia, aby pôsobil na stranu trestného konania,

č í m s p á c h a l

- prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 41 ods. 1, § 344 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému trestné konanie pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona a so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pod sp. zn. 2T/42/2020 na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 59/20/3304 zo dňa 03.07.2020, doručenej súdu dňa 07.07.2020, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd dňa 14.07.2020 vykonal výsluch obžalovaného ohľadom jeho väzby po podaní obžaloby. Súd v dňoch 27.8.2020, 10.09.2020, 15.10.2020 a 22.10.2020 vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného B. E., výsluchom poškodenej Z. P., výsluchom svedkov P. P., Z. Z., Z. E., Z. E.. Súd prečítal so súhlasom obžalovaného, obhajcu a prokurátora výpoveď svedka P. E. z 30.05.2020 z prípravného konania. Ďalej vykonal dokazovanie výsluchom znalca PhDr. Andreja Benkoviča a oboznámením záverov jeho znaleckého posudku. So súhlasom procesných strán súd vykonal dokazovanie oboznámením záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Slávkvy Lenerovej č.

21/2020 zo dňa 30.03.2020. Dokazovanie bolo vykonané aj oboznámením a prečítaním ostatných listinných dôkazov vzťahujúcich sa na predmetnú vec a osobu obžalovaného (oboznámenie spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2T/123/2014 a sp. zn. 1T/187/2014, zápisnice o trestnom oznámení, správ o lekárskom vyšetrení poškodenej z 03.02.2020, komunikácie predložené Z.. Z. a komunikácia medzi Z. a P., komunikácia medzi E. B. Z., úradného záznamu vyšetrovateľa, fotodokumentácie zranení poškodenej, registra trestov, registra priestupkov, lustrácie sociálnej poisťovne, správ o povesti a pod.).

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že prokurátor a obžalovaný nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Obžalovaný B. E. na hlavnom pojednávaní dňa 27.08.2020 po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Súd tak vykonal dokazovanie čo do výroku o vine, treste v celom rozsahu. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou Z. P..

Z výpovede obžalovaného B. E.Ú. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa cíti byť nevinný zo všetkých žalovaných trestných činov. Uviedol, že poškodená klame. 9.9.2019 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v inej veci. O poškodenú sa starali rodičia obžalovaného, keď bol vo výkon trestu, pomáhali jej. Ona bola na liečení. S poškodenou majú jedno dieťa, syna U., má sedem rokov. Poškodená chodila za ním, kontrolovala mu telefón, žiarlila na neho, zakazovala mu styk s mal. U.. Poškodená nechávala syna samého doma, keď ona chodila von. Obžalovaný na mal. platil. Poškodená brala drogy, stretávala sa s dílmi, nestarala sa o dieťa. S poškodenou sa často hádali, niekedy mu dala facku, raz mu roztrhla retiazku, čo mal na krku. S poškodenou mali vzťah od prepustenia do 2.2.2020, hádali sa, aj sa rozchádzali. On spolu s jeho rodičmi jej chcel iba pomôcť. Ku skutku sa vyjadril, že poškodená klame, mali spolu normálny sex, v trestnom oznámení má prsty jej matka. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní opakovane poukázal na to, že pred podaním obžaloby mu bola zmenená právna kvalifikácia, ku koncu vyšetrovania bol stíhaný len za prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. K tomu by bol obžalovaný urobil vyhlásenie o vine. Poukázal na závery znaleckého posudku PhDr. Benkoviča, z ktorého tiež vyplýva, že k sexuálnemu násiliu voči poškodenej nedošlo, voči poškodenej nepoužil násilie. Podľa neho je výpoveď poškodenej účelová, nevierohodná tak, ako aj výpoveď jej matky P. P.. Poškodená podľa jeho zistení mala založiť aj mobil jej syna, aby si kúpila drogy. Poškodená v minulosti kradla aj jej matke. Obžalovaný poukázal na rozpory vo výpovedi poškodenej. K obmedzovaniu osobnej slobody uviedol, že poškodenú v aute nezamykal, jediné čo jej zakazoval, bolo stretávanie sa s dílmi. Sex mali dobrovoľne, bez násilia. Popiera obmedzovanie slobody poškodenej. Popiera, že by jej v deň skutku zobral telefón, lebo on vie jej heslá na facebooku, vždy mali spolu vzájomné heslá. V obžalobe sú výmysly. Poškodená si celé trestné oznámenie vymyslela, lebo mala strach, že jej zoberú syna. Vymyslela si to kvôli matke. Dňa 2.2.2020 boli na M., kde sa aj bozkávali, boli s poškodenou v aute, poškodená nadávala na matku, chcela pervitín, poškodená si chcela vypiť, chcela ísť k nim domov. Obžalovaný v tej dobe vedel o trestnom oznámení z 24.1.2020, ktoré na neho poškodená podala za znásilnenie. V ten večer boli aj u nich doma, rodičia doma neboli, poškodená si u nich dala sprchu, on dal riady do umývačky, potom mali spolu normálny sex. V ten deň sa stretli aj s Z. Z., P. E., Z. E.E., Z. H.. Počas celého dňa mohla od neho poškodená odísť. Obžalovaný nepoprel, že dal poškodenej dve facky za to, že založila mobil ich syna, aby si kúpila pervitín. Druhý deň odviezol poškodenú domov. Mama poškodenej ho vyhodila, nadávala mu. Ohľadom trestného oznámenia za znásilnenie poškodenej z 24.1.2020 uviedol, že o tom v deň skutku 2.2.2020 vedel, zaujímal sa o to, lebo poškodenej chcel vysvetliť, že je v podmienke, preto dala na neho trestné oznámenie, aby išiel do basy. Urobila to z donútenia jej matky. S poškodenou spolu spávali aj po podaní oznámenia. Poškodená s ním však prestala komunikovať od piatka, 31.1.2020. On bol vonku s Z. Z., tá mu sama navrhla, že keď mu poškodená nezdvíha telefón, ona s ňou pôjde zajtra von. Keď si písal s Z., hovoril, aby poškodená išla vo sama bez syna, aby jej povedal, že má pervitín. Keď si potom poškodená sadla do jeho auta, vulgárne jej nadával. Obžalovaný uviedol, že ona mal sex aj so svedkyňou Z.. Ohľadom užívania drog po prepustení z výkonu trestu sa obžalovaný vyjadril na pojednávaní tak, že najskôr uviedol, že drogy neužíval, alkohol nepil vôbec, trávu mal dvakrát. Pred zadržaním mal aj pervitín. Dňa 2.2.2020 mal 1-2 štamperlíky, pil príležitostne, za 5 mesiacov mal alkohol asi trikrát, drogy asi päťkrát. K trestnému oznámeniu z 24.1.2020 uviedol, že poškodená mu v ten deň volala, aby pre ňu prišiel na A., ona bola už zbitá, on ju len zaviezol domov, viezol iba ju. Potom mu volala jej mama, že on ju znásilnil a zbil. Mama

si to celé vymyslela. Poškodená mu potom povedala, že sa nemá báť, že ona to stiahne. On chce od poškodenej iba syna. Obžalovaný potvrdil, že v deň skutku 2.2.2020 viezol poškodenú a svedkyňu Z. jeho kamarát U., aby mama poškodenej nevidela jeho auto. Tomu sa potom poďakoval na M.. Z. volala poškodenú von, lebo obžalovanému nezdvihala telefón, presadli si do jeho auta VW Golf, poškodená si tam sadla dobrovoľne. Vpredu sedel on, na mieste spolujazdca poškodená, svedkyňa vzadu. Cestou bol aj on vulgárny. Z. zaviezli domov na K. R.. S poškodenou sa vozili v aute. Nevyhráždal sa jej v aute, len jej „vysvetľoval“, že ak bude klamať pri trestnom oznámení, môže byť trestne stíhaná, že on je v podmienke a môže ísť do basy za to trestné oznámenie. V ten deň stretli aj neskôr večer Z. Z., tá im dala 7 eur na cigarety, aj Z. E., ten im dal tiež asi 20 eur na cigarety. Teda v ten deň sa stretli aj s Z., Z. aj P. E.. Teda v ten deň išli z M.B. k nim domov, potom na A., potom k týmto svedkom pre peniaze, a znova išli k nim domov, tam prišli asi o 24,00 až 1,00 hod ráno. On k ničomu poškodenú nenútil, auto sa nedá zvnútra zamknúť, poškodená mohla odísť. Poškodenú u nich doma nikto nevidel, lebo rodičia si neprajú, aby tam chodila.

Z výpovede poškodenej Z. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že si písala s Z. Z., ktorá ju vylákala na M., aby sa stretla s obžalovaným E.. Obžalovaný ukázal obálku, v ktorej bol asi pervitín. Obžalovaný jej v minulosti robil zle, bála sa obžalovaného, bála sa bitky, vulgárne jej nadával, vyhráždal sa jej päšťou. Obžalovaný jej vždy kontroloval telefón. V deň skutku ju zobral nasilu, vzal jej mobil, volal mame, že poškodená fetuje, vyhráždal sa, že jej telefón rozbije, kontroloval jej ho, všetky jej správy. Poškodená si myslí, že mu Z. povedala, že mal poškodenú donútiť k styku, čo si aj prečítal. Potom ju fackal, vulgárne jej nadával, vyhráždal sa jej. Boli aj u neho, bála sa ho, pýtala vypiť, lebo nebola v poriadku. Facky od obžalovaného lietali aj v minulosti, v minulosti jej dal aj hlavičku, zbil ju aj päšťami. V deň skutku chcela ísť domov, bola na tom zle pre drogy, ona obžalovanému zo strachu sľúbila, že trestné oznámenie z 24.1. stiahne. Bola u neho do rána, ráno ju zaviezol domov. Celý čas s ním bola z donútenia, bála sa ho, mala strach lebo ho poznala. On mal pre ňu prísť, aby to stiahla, no mama ju prehovorila, aby to trestné oznámenie nestiahla. Aj jej mame sľuboval 500 eur za stiahnutie trestného oznámenia. Druhý deň po skutku bola na polícii. Celé je to preto, lebo ona sa s ním chcela rozísť, on ju manipuloval, chcel malého pre seba. Jeho kamarát P. E. ju mal dokonca na pokyn obžalovaného sledovať. Nemala kľud. Pred všetkými ju poohováral, že je to feťáčka, nestará sa o malého, pričom on sám fetoval a ona sa už niekoľko mesiacov dobrovoľne lieči. O malého sa chce starať po návrate z liečby. Ona verila, že po prepustení z výkonu trestu sa zmenil, no finančne jej na syna vôbec neprispieval, bral drogy, bol agresívny. V deň skutku akoby bol nepríčetný. Ona vie, že mala s drogami problém, rieši to, dobrovoľne je na liečbe v zariadení. Na otázky procesných strán odpovedala, že obžalovaný po prepustení bral drogy, vozil feťákov za drogy, užíval aj pred ňou, aj 2.2. mal niečo v sebe. Ona si voči obžalovanému zablokovala facebook. V deň skutku nevedela, že na M. bude aj obžalovaný. Ju a Z.Š. tam odviezol kamarát obžalovaného na Škode Felícii, obžalovaný s ním bol dohodnutý, keď tam došli, obžalovaný prišiel za nimi na Golfe a poďakoval mu za to. Dohodli sa na nej, aby ju vylákali von. Potom autom obžalovaného išli zaviesť Z. domov na K. R., vysadili ju pri dome. Poškodená aj hovorila Z., aby neodchádzala, aby s ním nebola sama. Obžalovaný Z. podal obálku, asi s pervitínom. Poškodená bola v strese, mala strach z obžalovaného. Cítila úzkosť, lebo obžalovaný jej povedal, že má vzadu v aute zbraň. Psychicky ju vydieral. Poškodená poprela tvrdenia obžalovaného, že mu niekedy volala z Javoriny, aby pre ňu prišiel, to popiera. Keď Z. vystúpila, oni dvaja išli na A., ona tam nechcela ísť, dali si pervitín. Obžalovaný bol agresívny, psychopat, akoby nepríčetný, zobral jej telefón, kontroloval ju, obmedzoval ju v slobode. Bála sa odísť, aby ju nezbil. V ten deň boli aj facky, bolo ich 5 až 7. Päste v ten deň neboli. V aute mu mala nasilu fajčiť. Obžalovaný sa jej mal v aute vyhráždajť, že ju zmláti tak, že jej zadrátujú hubu, bude na vozíku. Potom išli k jeho rodičom, dala si 2-3 štemperle, uspokojila ho, mal amoky. Poškodená na pojednávaní popísala, ako ju mal obžalovaný aj v minulosti nasilu dotlačiť do auta, kedy aj kričala o pomoc, naháňal ju okolo auta. To bolo asi mesiac po jeho prepustení. Poškodená mala z jeho konania strach, bil ju, kontroloval ju, nemala ani kamarátov, lebo ju ohováral. Ohľadom trestného oznámenia z 24.1.2020 uviedla, že obžalovaný ju mal 2.2.2020 nútiť, aby išla k právnikovi, aby stiahla oznámenie. Mame sľuboval za to 500 eur. Ona sa ho v ten deň bála, preto mu sľúbila, že so stiahne, aby ju nezbil. Oni boli spolu od prepustenia obžalovaného, hádali sa, rozchádzali sa, on ju prehovoril kvôli malému. Aj na Silvestra mu ušla, polícia ju viezla domov. Po Silvestri jej robil zle, nechcela s ním spať. Ohľadom trestného oznámenia za znásilnenie uviedla, že ju ubil päšťami, nebolo tam násilie ohľadom sexu, skôr psychický nátlak. Ona podávala trestné oznámenie dňa 24.1.2020 na obžalovaného, lebo on ju zbil, no vyšetrovatelka jej povedala, že to bolo znásilnenie. Vyriešilo sa to ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Podľa poškodenej obžalovaného nahnevala, že sa sťažovala aj Z., potom si komunikáciu s obžalovaným blokovala. V deň skutku jej dal obžalovaný facky hlavne na Javorine,

nemohla odísť, lebo jej zobral telefón, vyhrážal sa jej. Zobral ju do auta, mala strach, nevie, či auto bolo zamknuté. Ona robila zo strachu to, čo on povedal. Potom išli k nemu domov, ráno ju zaviezol domov. Večer ho musela orálne uspokojiť, nevie, či použil násilie. Nútil ju fajčiť mu ho, ona chvíľu protestovala, potom sa podvolila. V ten deň jej nadával do kuriev, špín, že bude mať zdrôtovanú sánku, že skončí na vozíku. V ten večer ju jeho rodičia nevideli. Ráno ju vysadil doma, mal prísť za dve hodiny, aby ju zaviezol k právnikovi, aby stiahla trestné oznámenie. Poškodená ráno všetko povedala mame. Je pravdou, že s mamou sa v tej dobe hádali. Poškodená však dňa 3.2.2020 išla na políciu sama, mama bola so synom. Poškodená uviedla, že obžalovaný ju nútil dať mu jej heslá na facebooku. Obžalovaný o trestnom oznámení z 24.1. vedel skôr, už sa o tom medzičasom, kým nebol zadržaný aj bavili. Po oznámení sa mu vyhýbala, blokovala si telefón. Nútil ju stiahnuť trestné oznámenie, inak skončí na vozíku, čo jej hovoril na Javorine, kde boli sami. Vyhrážky opakoval celý večer, v aute búchal pästou do palubovky.

Z výpovede svedkyne P. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je matkou poškodenej. Poškodenú mal obžalovaný dvakrát zbitť. Jedenkrát boli u doktora. Raz užila aj tabletku proti počatiu. Poškodenú obžalovaný mlátil. Ona sa musela starať o syna. Oni sa stále rozchádzali a schádzali. Svedkyňa uviedla, že obžalovaný jej ponúkal 500 eur za stiahnutie trestného oznámenia, aby zase neskončil v base. Svedkyňa k predposlednému incidentu uviedla, že poškodená prišla domov nad ránom s monoklami, že ju obžalovaný zbil a donútil k sexu. Bála sa ho, udala ho. Svedkyňa písal obžalovaný SMS, aby stiahla poškodená trestné oznámenie. Dostala aj od neho dopis, že ona klame. Potvrdila, že poškodená mala z konania obžalovaného strach. Obaja brali drogy. Poškodená sa lieči dobrovoľne už niekoľko mesiacov, poškodená má záujem o syna. Pri skutku nebola prítomná. Poškodená sa jej však hneď ráno 3.2.2020 zdôverila, čo sa stalo. Poškodenú mala Z.Š. Z. vylákať von dňa 2.2.2020 na M., nejaký chalan ich tam odviezol, obžalovaný ich tam čakal, poďakoval mu za to. Ráno bola poškodená v strese, bála sa, že ju Š. bude čakať, že rozkope dvere. Poškodená jej popísala, ako na ňu obžalovaný pôsobil, aby stiahla to trestné oznámenie, hovorila, že ho musela fajčiť. Poškodená bola vystrašená, lebo sa jej vyhrážal, že jej vytlčie zuby, zostane na vozíku, že jej ublíži, ak to nestiahne. Ona ju prehovorila, aby to oznámenie nestiahla. Poškodená stále plakala, on ju prenasledoval, volal aj svedkyňa, tá si ho potom tiež zablokovala. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný poškodenú v minulosti opakovane fyzicky napadol, mala zranenia.

Z výpovede svedkyne Z. Z. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je kamarátkou obžalovaného aj poškodenej. V monologickej časti uviedla, že komunikovala s poškodenou Z. P., išli von, bol tam aj obžalovaný tí ju potom vyložili doma. Neskôr si prišli požičať peniaze na cigarety. Na otázky svedkyňa odpovedala, že vypovedala 3.2.2020, k obom má kamarátsky vzťah, chodili spolu von tak 10 - 15 krát do mesiaca. Obžalovaný sa chcel s poškodenou stretnúť, lebo poškodená ho udala, poškodená si ho zablokovala, nekomunikovala s ním, preto svedkyňa kontaktovala poškodenú cez Messenger. Obžalovaný ju mal požiadať, aby poškodenú zavolať von, lebo sa chcel s ňou rozprávať, lebo ho udala, on je v podmienke, chce sa iba rozprávať. Obžalovaný chcel, aby išla Z. von sama, že jej má povedať, že bude mať hento, teda pervitín. Obžalovaný sa pred svedkyňou vyjadril, že poškodená s ním nekomunikuje, že by jej aj zaplatil, aby to trestné oznámenie na neho stiahla, že nechce ísť znova sedieť. Poškodená teda nevedela, že vonku bude aj obžalovaný. Prišiel nejaký chalan na aute Škoda Felícia, ona ani poškodená ho nepoznali, s ním bol dohodnutý obžalovaný, ona si k nemu nasadla, išli pre poškodenú, tá nastúpila pred domom, išli na M., tam si zapálili. Obžalovaný jej písal, kde sú, ona mu odpísala, potom prišiel za nimi. Svedkyňa vtedy volala s kamarátom, obžalovaný išiel za Z. a rozprával sa s ňou. Potom svedkyňa prišla za nimi, obžalovaný jej povedal, aby nastúpila do jeho auta, potom ju odviezli domov. Ona sedela vzadu, obžalovaný a poškodená vpredu. Nevie, či mala poškodená strach. Svedkyňa keď bola s nimi v aute vyhrážky a nadávky nepočula. Vysadili ju doma. Večer jej obžalovaný písal, že je to v pohode, že ďakuje, neskôr večer asi o 20,00 - 21,00 mu požičala asi 7 eur na cigarety, prišiel aj s poškodenou. Zranenia na poškodenej nevidela. Svedkyňa poprela, že by mala dňa 31.1.2020 s obžalovaným sex. Poškodená jej v minulosti hovorila, že ju obžalovaný zbil, ona pri tom nebola. Aj svedkyňa užívala pervitín.

Z výpovede svedka Z. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je kamarát obžalovaného. Dňa 2.2.2020 bola nedeľa, bol doma, doobeda prišiel obžalovaný, aby mu požičal peniaze na cigarety, dal mu 20 eur, zapálili si. Obžalovaný bol sám. V ten deň ešte okolo 21,00 - 22,00 hod prišli za ním do E. aj obžalovaný a poškodená, zapálil si so Š., poškodená bola v aute. V ten deň nevidel fyzické útoky na poškodenú, nevidel zranenia poškodenej. Jeho o pomoc nežiadala. Oni traja sa potom vozili v aute, vtedy svedok

nič zvláštne nevidel. Svedok sa po tom, ako bol obžalovaný vzatý do väzby, bavil o skutku so svedkyňou Z. v E..

Z výpovede svedka Z. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je otec obžalovaného, poškodená najskôr bývala u nich, pomáhali jej, potom otehotnela, odišla k matke. Matka ju dala na psychiatriu, brala drogy a pila. Oni jej pomáhali, platili jej všetko. Ona im prestala dávať vnuka U.. Obžalovaný bol nahneváný, keď mu nedávala syna, syn jej dával fet a alkohol, aby k nim prišla. Vzťah medzi obžalovaným a poškodenou bol taký, že sa aj bili. Po prvom trestnom oznámení mu mala poškodená v aute povedať, že ide odvolať trestné oznámenie za znásilnenie, lebo ho podala kvôli matke. Odvtedy k nim neprišla. Podľa neho aj toto si vymyslela, lebo jej matka povedala, že jej zoberie malého, aby poškodenú nevyhodila z domu. Teraz je poškodená na liečení. V deň skutku ich doma nevidel, ale majú dva vchody, mohli ísť druhým. O prvom trestnom oznámení z 24.1.2020 obžalovaný vedel. Druhé trestné oznámenie podľa neho podala poškodená aj s matkou, aby jej nezobrali syna, vymysleli si to. Svedok videl SMS, kde obžalovaný prosil poškodenú, aby to prvé trestné oznámenie stiahla, lebo ho zavrú, ale nijako sa jej nevyhrážal. Otec obžalovaného nevie, či jeho syn užíva drogy, o tom nevie nič, alkohol u neho videl jedenkrát.

Z prečítanej výpovede svedka P. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že on osobne nebol svedok konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, stretávali sa, chodili k sebe domov. On bol s nimi vonku 4-5 dní pred zadržaním obžalovaného (zadržaný bol 3.2.2020, skutok 2.2.2020), to bol s ním dve minúty, vtedy ho viezli z E. domov. Z. bola celý čas v aute ticho, s obžalovaným prehodil dve vety, skôr si nemali čo povedať. Poškodená je žiarlivá. Obžalovaný mal problém s drogami. Problémy v ich vzťahu od 24.1. do 3.2. svedok nespozoroval. Po podaní prvého trestného oznámenia 24.1. ich videl aj komunikovať.

Zo záverov znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých PhDr. Andreja Benkoviča, ktorý vypracoval znalecký posudok na poškodenú Z. P. a bol na hlavnom pojednávaní vypočutý, vyplynulo, že zotrváva na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku. Zo záverov znaleckého posudku č. 19/2020 zo dňa 19.5.2020 a z výpovede znalca k znaleckému posudku na poškodenú vyplynulo, že znalec po psychologickom vyšetrení poškodenej posudzoval osobnosť poškodenej, jej rozumové, pamäťové schopnosti, celkový intelekt, vierohodnosť jej výpovede. V časti anamnézy poškodenej znalec poukázal na časť jej výpovede, kde poškodená uvádza, že mala jeden vážnejší vzťah s obžalovaným, počas tehotenstva ušla bývať k matke, lebo ju priateľ bítaval, mávala modriny, od prepustenia z výkonu trestu ju na jeseň 2019 začal opäť fyzicky napádať, chcel ju mať pod kontrolou, chodil jej na facebook, do telefónu, kričal po nej, žiarlil na ňu, hovoril s kým sa má baviť, potom začali lietať aj facky potom aj päste. Kopal ju, dal jej aj hlavičku, pľuval ju, strhol si takú hrubú retiazku, že aj tou ju udrie. Mávala monokle, bývala modrá na tvári, mala dobitú hlavu, ucho mala zranené. Vyhrážal sa jej aj zabitím. Celkovo ho udala trikrát. Teraz ju vlastne uniesol, aby stiahla to trestné oznámenie. So zraneniami bola aj u MUDr. Mutha, vždy keď ju zbil, mala modriny, monokle, podliatiny, to je zapísané. Ohľadom sexuálneho násillia na vyšetrení uviedla, že keď ju dobil, chcela ísť domov, nechcel ju pustiť, vozili sa v aute celú noc, tak sa s ním vyspala, aby ju pustil. Polícia to vzniesla, že ju znásilnil, ale nebolo tam násillie, ale musela sa s ním vyspať, aby ju pustil. Myslí, že by ju dokázal aj znásilniť. Intelektové výkony sú nerovnomerne profilované v neprospech verbálnej zložky intelektu, čo poukazuje na málo podnetné prostredie, v ktorom sa poškodená doteraz vyvíjala. V profile mentálnych schopností nie sú prítomné známky organických zmien CNS. Kognitívne schopnosti, vrátane intelektových a mnestických sú primerane zachované, intaktné. Z forenzného hľadiska kognitívne funkcie nevykazujú narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré prežila a ktorých sa zúčastnila. Osobnosť poškodenej nesie známky toxikomanickej charakteropatie, úpadok vyšších citov. Viacročné užívanie pervitínu, marihuany a alkoholu súvisí s nezodpovedným životným štýlom poškodenej, trávenie času s rizikovými jedincami. Osobnosť emocionálne labilná, impulzívna s depresívnym ladením. Intelektové schopnosti v pásme priemernej inteligencie. Toho času nezisťuje znalec poruchy vnímania a myslenia, konvenčné testovanie reality je zachované. Poškodená aktuálne podstupuje dobrovoľnú liečbu v Provitál. Kognitívne funkcie nevykazujú narušenia, nie sú prítomné poruchy vnímania a myslenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne chápať realitu. Všeobecná psychologická vierohodnosť je zachovaná (schopnosť vnímať, chápať a interpretovať realitu). Znalec nezistil, že by poškodená mala zvýšenú tendenciu zveličovať, zľahčovať alebo zamlčovať prežitú udalosti. Nebola zistená tendencia k fabulácii, teda k vedomému vymýšľaniu si. Špecifická psychologická

vierohodnosť je zachovaná (týka sa predmetnej trestnej veci v zmysle postojov a názorov poškodenej k veciam, udalostiam a osobám, ktorá majú súvis s trestnou vecou). Zo psychologického hľadiska mala poškodená z osoby obžalovaného strach, je výsledkom jej vlastnej skúsenosti s osobou obvineného, čo znamená, že s ním musela zažiť incidenty, ktoré v nej vyvolali strach a obavy. Mohlo sa jednať o bitky, vyhrážky, o ktorých bola presvedčená, že by ich obžalovaný vykonal. Mala strach vzoprieť sa požiadavkám obžalovaného, trávila s ním čas, aj keď o to nemala záujem, mohlo sa jednať aj o obmedzovanie osobnej slobody. Otázkou údajného sexuálneho násillia poškodená prezentuje nejednoznačne, zo psychologického hľadiska znalec skôr nie je toho názoru, že by poškodená bola vystavená sexuálnemu násilliu, jednalo sa o rôzne vyhrážky, obmedzovanie osobnej slobody spojené s fyzickým násillím- bitím. Násillie však v psychickom stave poškodenej nevyvolalo fyzické, resp. psychické utrpenie. Na pojednávaní znalec uviedol, že znalec poškodenú vyšetril 3.4.2020 v zariadení Provital, znalec nepozoroval vplyv návykových látok počas vyšetrenia, poškodená nemala evidované porušenia vnútorných predpisov, nejavila príznaky požitia návykových látok. O sexuálnom násillí sa vyjadruje rozporuplne, sú badateľné pochybnosti o dobrovoľnosti sexuálnych praktík z hľadiska jej vnímania a spätného hodnotenia. Nepopisuje násillie: „tak som sa s ním vyspala“ a pod. V minulosti fyzické útok zo strany obžalovaného, čo potvrdila aj jej matka, je u nej v čase skutku prítomná obava vzoprieť sa jeho požiadavkám, mala z jeho správania strach. Pri skutku 2.2.2020 mala poškodená z obžalovaného určite strach, obavu z fyzických útokov, od 9/2019 mala zranenia, monokle, boli tu útoky a facky od obžalovaného.

Zo záverov posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Slávky Lenerovej, ktorá vypracovala znalecký posudok č. 21/2020 z 30.3.2020 vyplýva, že u obvineného konštatuje, že v čase spáchania skutkov trpel poruchami psychiky a správania zapríčinenými užívaním viacerých psychoaktívnych látok. Neabstinoval napriek tomu, že vedel, aké závažné sociálne a kriminogénne dôsledky návykové látky na neho majú. O týchto prejavoch odbrzdzenia zábran a agresivity, ktoré u neho tieto látky spôsobujú, vedomosť mal. Sú u neho evidenntné aj disocálne rysy osobnosti. Pri vyšetrení obžalovaný na kladené otázky odpovedá adekvátne, avšak odpovede sú skreslené snahou a zľahčovanie trestného skutku. Chýba kritický postoj k rozvinutej závislosti od psychoaktívnych látok. Účelové výpovede. Nie je prítomný kritický postoj k trestnej činnosti, uvedomenie si rizika spojeného s užívaním drog a následným protiprávnym konaním. Snaha javiť sa v lepšom svetle. Agresivita, sexuálna odbrzdenosť, útlm zábran. Celkový emočný prejav je plochší, absentuje empatia voči obeti trestného činu. Úbytok vyšších citov. Obvinený je schopný správne vnímať, chápať reprodukovať udalosti, ktoré sú predmetom vyšetrovania. V čase spáchania skutku netrpel toxickou psychózou. Rozpoznať nebezpečnosť svojho konania vedel. Ovládacie schopnosti boli forenzne nevýznamne znížené užitím pervitínu a marihuany. Netrpel bludmi ani halucinačnými zážitkami. Jeho intelekt nie je pod pásmom priemeru. Znalkyňa nepredpokladá, že by ďalšia protitoxikomanická liečba mohla ovplyvniť jeho budúce správanie. Motivovaný k abstinencii napriek už absolvovanej liečbe nebol a nie je, nepriznáva užívanie návykových látok, jeho liečba by nepriniesla efekt. Je schopný chápať zmysel trestného konania. Nemá poruchu kontroly reality. Obvinený je závislý od stimulancií a kanabinooidov. Závislosť je v rozvinutom štádiu, napriek vynútenej 5 ročnej abstinencii počas výkonu trestu a protitoxikomanickej liečbe abstinenciu nedodržiaval. Jeho osobnosť má disocálne rysy, má oploštené vyššie emócie, absenciu empatie k obeti svojho skutku. Liečba u neho nespĺnila účel, ďalšiu psychiatrickú ani protitoxikomanickú liečbu vyšetrujúca znalkyňa neodporúča. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného nie je priaznivá.

Z lekárskej správy MUDr. Mojmíra Mutha, z 03.02.2020 vyplýva, že poškodená Z. P. bola privedená políciou, s údajom napadnutia, týrania inou osobou, opakovane ju fackal, bolí ju tvár a lícne kosti. Podliatina v oblasti vonkajšieho kútika ľavého oka, začervenanie v oblasti ľavého líca. Z lekárskej správy z 24.1.2020 vyplýva, že v oblasti ľavého oka mala poškodená začervenanie až tvoriaci sa hematóm, hematóm v oblasti krčnej chrčtice o veľkosti 10 cm v oblasti hrudníka, v oblasti 4 a 5 prsta pravej hornej končatiny.

Z komunikácie medzi obžalovaným B. E. a svedkyňou Z. Z. z 2.2.2020 okrem iného vyplýva, že obžalovaný písal svedkyňi, aby „skúsila vybaviť poškodenú, nech napíše, kde sú, on sa tam dovezie na druhom aute, on ju potrebuje vonku niekde, vybav ju prosím, piče musí ísť bez neho, povedz, že máš hento“, na to svedkyňa odpísala: „a ako jej to dám akože, ty ju zbiješ“. Obžalovaný: povedz, že príde pre teba kamarát, pôjdete na M., potom kde ste, nech vás vyloží, v pohode, ďakujem“.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne je zrejmé, že obžalovaný bol naposledy pracovne zaradený v ÚVTOS Dubnica nad Váhom od 7.1.2019 do 9.9.2019. Odvtedy riadne nepracoval.

Z lustrácie ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR je zrejmé, že obžalovaný sa nedopustil priestupku.

Z odpisu z registra trestov GP SR je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát právoplatne odsúdený. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že v minulosti bol 4 krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, avšak aj za zločin lúpeže, pričom z výkonu trestu odňatia slobody bol prepustený len 09.09.2019 so skúšobnou dobou na 1 rok. Skutkov, ktoré sú mu aktuálne kladené za vinu, sa tak mal dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia na slobodu, pričom okrem iného mu bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov či návykových látok, ktoré pravdepodobne porušil. Obžalovaný bol dvakrát odsúdený za zločiny, a to v konaniach vedených na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/123/2014, kde bol odsúdený rozsudkom z 28.8.2014, právoplatný 28.8.2014 za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na tri roky, skúšobná doba na štyri roky do 29.8.2018 s probačným dohľadom, obmedzeniami a povinnosťami, nariadený výkon trestu 6.12.2017, podmienené prepustenie 9.9.2019 so skúšobnou dobou na jeden rok, do 9.9.2020, ďalej v konaní pod sp. zn. 1T/187/2014 bol odsúdený rozsudkom z 6.3.2015, právoplatný 25.6.2015, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., na nepodmienený trest odňatia slobody na tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, prepustený dňa 9.10.2017.

Súd v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkazy: osobný výsluch S.L. M., Z. H., P. E. pre nadbytočnosť. Obhajoba nevedela zabezpečiť a súd ani cestou registra obyvateľov nezistil totožnosť a adresu svedkyne M.. Títo svedkovia podľa obhajoby mali byť vypočutí k skutočnostiam týkajúcich sa spolužitia obžalovaného a poškodenej, teda neboli pri skutku osobne. Svedkovi H. nebolo možné doručiť predvolanie ani cestou polície. Svedok P. E. sa v prípravnom konaní vyjadril, že s obžalovaným a poškodenou bol naposledy 4-5 dní pred jeho zadráním, teda nebol s nimi v čase skutku. Ich výpovede preto súd nepovažoval za dôležité a vo veci súd mohol rozhodnúť už na základe skôr vykonaných dôkazov.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Samosudkyňa okresného súdu zistila skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku voči obžalovanému E.Ú. pri zmene skutkovej vety oproti obžalobe pri zachovaní totožnosti skutku v zmysle § 278 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný,
skutok nie je trestným činom,
nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný,
obžalovaný nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný,
obvinený mladistvý, ktorý v čase činu neprekročil pätnásť rok veku, nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie,
trestnosť činu zanikla, alebo
prokurátor na hlavnom pojednávaní ustúpil od obžaloby podľa § 239 ods. 2.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 200 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

(2) Odňatím slobody na sedem rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) z osobitného motívu, alebo
- d) na osobe vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kto v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní, použije násillie, hrozbu násillia alebo hrozbu inej ťažkej ujmy, aby pôsobil na sudcu, stranu trestného konania, účastníka súdneho konania, svedka, znalca, tlmočníka, prekladateľa alebo na orgán činný v trestnom konaní, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až šesť rokov.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku sa uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe.

Podanou obžalobou sa obžalovanému kládlo, hoci neoddelene, v jednom bode obžaloby spáchanie troch samostatných trestných činov a to zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona a so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v prípade prvého trestného činu, zločinu sexuálneho násillia, bola obžaloba na obžalovaného podaná nedôvodne. Súd pri dokazovaní k tomuto samostatnému skutku dospel k záveru, že skutok sa neodohral, resp. nestal tak ako bol popísaný v obžalobe, teda, že by obžalovaný násilím donútil poškodenú k orálnemu styku proti jej vôli, a preto súd vo vzťahu k tomuto trestnému činu obžaloby oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa skutok tak ako ho popisovala obžaloba stal. Súd pritom vychádzal z vykonaného dokazovania a to priamo z výpovedí obžalovaného a poškodenej, teda priamych aktérov. V tejto súvislosti obžalovaný poprel spáchanie skutku v zmysle, že by donútením a proti vôli poškodenej vykonala poškodená orálny styk. Uviedol, že sex spolu v deň skutku 2.2.2020 mali, avšak bez násillia. Sex mali spolu dobrovoľne, mali normálny sex. Poškodená uviedla, že v deň skutku 2.2.2020 na Dubníku chcel od nej obžalovaný nasilu orálny sex, ten tam však nedokončila. Poškodená uviedla, že večer musela obžalovaného orálne uspokojiť, nevie, či použil násillie, ona to síce nechcela, ale nakoniec sa s ním vyspala. Nútil ju fajčiť mu ho, ona chvíľu protestovala, potom sa podvolila. Poškodená dokonca vo svojej výpovedi poukázala aj na predchádzajúce trestné oznámenie z 24.1.2020, ktoré podávala podľa jej slov z dôvodu, že obžalovaný ju zbil, avšak vyšetrovatelka jej povedala, že to bolo znásilnenie, toto trestné oznámenie bolo nakoniec odmietnuté uznesením vyšetrovateľa zo dňa 21.2.2020, právoplatné 26.3.2020. Aj znalec PhDr. Benkovič poukázal na výpovede poškodenej, ktoré boli v časti jej výpovede o sexuálnom násillí rozporuplné, nepresné, nejasné. Ohľadom sexuálneho násillia na vyšetrení uviedla, že keď ju dobil, chcela ísť domov, nechcel ju pustiť, vozili sa v aute celú noc, tak sa s ním vyspala, aby ju pustil. Polícia to vzniesla, že ju znásilnil, ale nebolo tam násillie, ale musela sa s ním vyspať, aby ju pustil. Myslí, že by ju dokázal aj znásilniť. Otázku údajného sexuálneho násillia poškodená prezentovala pred znalcom nejednoznačne, zo psychologického hľadiska znalec skôr nie je toho názoru, že by poškodená bola vystavená sexuálnemu násilliu, jednalo sa o rôzne vyhrážky, obmedzovanie osobnej slobody spojené s fyzickým násillím- bitím. Násillie však v psychickom stave poškodenej nevyvolalo fyzické, resp. psychické utrpenie. O sexuálnom násillí sa vyjadruje poškodená rozporuplne, sú badateľné pochybnosti o

dobrovoľnosti sexuálnych praktík z hľadiska jej vnímania a spätného hodnotenia. Nepopisuje násilie: „tak som sa s ním vyspala.“ Spáchanie skutku tak ako bol uvedený v obžalobe teda poprela nakoniec aj sama poškodená Z. P.. Potvrdila, že tam násilie nebolo, ale nakoniec sa s ním vyspala a mali aj orálny styk. Z vyjadrení poškodenej tak vyplýva, že sex spolu mali, nakoniec poprela použitie násillia alebo hrozbu bezprostredného násillia, čím by ju obžalovaný donútil k orálnemu styku. Uviedla, že násilie tam nebolo, nakoniec sa spolu vyspali, teda nešlo tam o donútenie zo strany obžalovaného, ale k styku nakoniec došlo dobrovoľne, keďže poškodená neskôr so súložou ako aj orálnym stykom súhlasila. Aj v prípade verzie poškodenej, že sa orálny styk udial v priebehu klasického pohlavného styku, kedy obžalovaný od nej požadoval aj orálny styk. Bolo preukázané, že obžalovaný s poškodenou mávali sexuálny vzťah od jeho prepustenia na slobodu v septembri 2019 až do jeho zadržania. Nie je zrejmé žiadne donútenie zo strany obžalovaného pred týmto stykom ani v jeho priebehu. Zároveň nemožno prijať ani záver o tom, že by sa styk uskutočnil proti vôli poškodenej, pričom vôľu, resp. nevôľu (proti vôli poškodenej) poškodenej možno v tomto smere vyložiť ako niečo, čo by dopredu jednoznačne odmietala a o čom by obžalovaný musel mať vedomosť, že to odmieta a to v čase, keď sa to malo udiať alebo udialo.

Pokiaľ ide o druhý a tretí trestný čin, súd po vykonanom dokazovaní obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku pri zmene skutkovej vety oproti obžalobe ale pri zachovaní totožnosti skutku. V prejednávanej veci súd uvádza, že zo strany obžalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák., keďže obžalovaný v trestnom konaní použil hrozbu násillia, aby pôsobil na stranu trestného konania, bez ohľadu na to, ako toto trestné konanie nakoniec skončilo. Toto ustanovenie chráni zákonnosť trestného konania. K spáchaniu trestného činu marenia spravodlivosti môže dôjsť aj prostredníctvom ďalších osôb, konkrétne aj prostredníctvom právneho či zákonného zástupcu strany v konaní (v danom prípade aj matka poškodenej) alebo účastníka konania a v § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. je v objektoch nezákonného pôsobenia uvedený: sudca, strana trestného konania, účastník súdneho konania, svedok, znalec, tlmočník, prekladateľ alebo na orgán činný v trestnom konaní. Tiež obžalovaný naplnil skutkovú podstatu prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný poškodenej bez oprávnenia bránil užívať jej osobnú slobodu. Tu súd poukazuje na to, že ak je obmedzenie osobnej slobody prostriedkom na znásilnenie (§ 199) alebo sexuálne násilie (§ 200), jednočinný súbeh s uvedenými trestnými činmi nie je možný. Bránením v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody zaručenej ústavou, ktorým sa znemožňuje voľný pohyb osoby, bez ohľadu na dĺžku doby, počas ktorej sa obmedzuje osobná sloboda, ide o trváci trestný čin. K bráneniu užívania osobnej slobody musí dôjsť bez oprávnenia. Zásah do osobnej slobody možno vykonať bez trestne len na základe zákona, konanie nad rámec zákona možno postihnúť podľa tohto ustanovenia.

Na základe vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bol zistený skutkový stav tak, ako je uvedené v skutkovej vete vyhláseného rozsudku. Z vykonaných dôkazov bolo zistené, že obžalovaný B. E. sa dopustil zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr. zák. ako aj prečinu obmedzovania osobnej slobody poškodenej podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. Dokazovanie bolo vykonané výsluchom obžalovaného B. E., výsluchom poškodenej Z. P., výsluchom svedkov P.R. P., Z. Z., Z. E., Z. E.. Súd prečítal so súhlasom obžalovaného, obhajcu a prokurátora výpoveď svedka P. E. z 30.05.2020 z prípravného konania. Ďalej vykonal dokazovanie výsluchom znalca PhDr. Andreja Benkoviča a oboznámením záverov jeho znaleckého posudku. So súhlasom procesných strán súd vykonal dokazovanie oboznámením záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Slávky Lenerovej č. 21/2020 zo dňa 30.03.2020. Dokazovanie bolo vykonané aj oboznámením a prečítaním ostatných listinných dôkazov vzťahujúcich sa na predmetnú vec a osobu obžalovaného. Súd v rámci hodnotenia dokazovania pri ustálení skutku vychádzal najmä z výpovede samotnej poškodenej Z. P., ktorá na hlavnom pojednávaní popísala konanie obžalovaného B. E. ako je uvedené vo výroku rozsudku. V prípade poškodenej nemožno mať vzhľadom na závery znaleckého posudku a vyjadrenia znalca PhDr. Benkoviča pochybnosti o schopnosti poškodenej správne vnímať, pamätať si a reprodukovať prežité udalosti. U poškodenej nebol zistený sklon konfabulovať, neboli prítomné známky organických zmien CNS, znalec nezistil poruchy vnímania a myslenia. Znalec konštatoval zachovanie všeobecnej aj špecifickej vierohodnosti poškodenej. Poškodená nemá zvýšenú tendenciu zveličovať, zľahčovať, zamlčovať prežité udalosti. Nebola ani zistená tendencia k fabulácii, teda vedomému vymýšľaniu si. Súd teda nemal dôvod neveriť výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní, pričom nebol zistený ani žiadny motív poškodenej, pre ktorý by si mala vyššie uvedené udalosti vymýšľať. Obžalovaný je tak

zo žalovaných činov priamo usvedčovaný výpoveďou poškodenej Z. P.. Táto vypovedala o prežitých udalostiach, ktoré sú predmetom skutkovej vety vyhláseného rozsudku konzistentne tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom, vypovedala zhodne, podrobne popísala prežité udalosti. Poškodená popísala, že po tom, ako na obžalovaného podala dňa 24.1.2020 trestné oznámenie, zablokovala si telefón aj sociálne siete, nechcela s obžalovaným komunikovať. Popísala, ako ju svedkyňa Z. Z. vylákala von na M. (o čom svedčí aj komunikácia medzi obžalovaným a Z.), kde ich odviezol kamarát obžalovaného na Škode Felícii, ktorého nepoznala. Tam za nimi na avízo Z., ktorá písala obžalovanému miesto, kde sú, prišiel obžalovaný E.. Tento kamarátovi poďakoval za dovoz. V tom čase svedkyňa Z. telefonovala s kamarátom, obžalovaný sa rozprával s poškodenou, teda svedkyňa nebola prítomná pri ich rozhovore. Poškodená podrobne popísala agresívne správanie obžalovaného, ktorého sa voči nej v minulosti dopustil, jednalo sa o bitky, facky, päste, vulgárne nadávky či vyhrážky, preto mala z obžalovaného dôvodný strach. Následne obžalovaný prikázal obom nastúpiť do auta a svedkyňu Z. odviezli domov. Od toho času bol v aute obžalovaný a poškodená sám s výnimkou niekoľkých večerných stretnutí, a to so svedkyňou Z., ktorá mu dala 7 eur na cigarety, stretnutie netrvalo dlho. Obžalovaný sa mali istý čas v deň skutku vozit' aj so svedkom Z. E., kedy sa vozili, fajčili, debatovali, potom s nimi nebol. Teda prevažnú dobu bol obžalovaný s poškodenou sám. Poškodená podrobne a opakovane popísala, ako jej v aute zobral nasilu mobil, kontroloval jej ho, následne ju mal fackať 5-7 krát (obžalovaný uviedol 2 facky pre to, že poškodená mala údajne založiť mobil syna na nákup drog), vulgárne jej nadával do kuriev a špín, vyhrážal sa jej, že jej zdrátujú sánku, že skončí na vozíku, ak nestiahne trestné oznámenie za znásilnenie. Bez oprávnenia jej bránil v užívaní jej osobnej slobody. Poškodená sa pokynom obžalovaného podriadila, lebo ho poznala, mala z neho strach, že ju zase zbije a uskutoční svoje vyhrážky. Obžalovaný bol v aute agresívny, nepríčetný, búchal päšťou po palubovke, dokonca jej mal uviesť, že má v aute zbraň. Sama nevedela uviesť, či auto aj zamkol, no to v danej situácii nie je podstatné, lebo poškodená sa bála odísť, aby ju nezbil. Poškodená chcela ísť domov, no poznala obžalovaného ako osobu, ktorá berie drogy, bol agresívny, akoby nepríčetný, preto zostala zo strachu a donútenia s ním do rána, kedy mu zo strachu sľúbila, že trestné oznámenie stiahne, na čo mal o dve hodiny pre poškodenú prísť, zaviesť ju k právnikovi. Poukázala na to, že aj jej matke P. P. ponúkal obžalovaný 500 eur za to, aby poškodená trestné oznámenie stiahla, o čom vypovedala aj svedkyňa P. P. a podporne táto skutočnosť vyplýva aj z výpovede Z., ktorej obžalovaný povedal, že by poškodenej aj zaplatil, aby to oznámenie stiahla, nakoľko je v podmienke a hrozí mu basa. Strach poškodenej vyplýva aj z výpovede jej matky, ktorej celú situáciu z 2.2.2020 poškodená popísala bezprostredne po tom, ako ju obžalovaný vysadil doma na druhý deň, pričom poškodená sama išla hneď podať trestné oznámenie na políciu, poprela, že by ju k tomu matka nútila tak, ako to uvádza obžalovaný. Strach poškodenej z konania obžalovaného popísala aj pred znalcom, ktorý konštatoval, že zo psychologického hľadiska mala z osoby obžalovaného strach, je výsledkom jej vlastnej skúsenosti s osobou obvineného, čo znamená, že s ním musela zažiť incidenty, ktoré v nej vyvolali strach a obavy. Mohlo sa jednať o bitky, vyhrážky, o ktorých bola presvedčená, že by ich obžalovaný vykonal. Mala strach vzoprieť sa požiadavkám obžalovaného, trávila s ním čas, aj keď o to nemala záujem, mohlo sa jednať aj o obmedzovanie osobnej slobody. V minulosti fyzické útok zo strany obžalovaného, čo potvrdila aj jej matka, je u nej v čase skutku prítomná obava vzoprieť sa jeho požiadavkám, mala z jeho správania strach. Pri skutku 2.2.2020 mala poškodená z obžalovaného určite strach, obavu z fyzických útokov, od 9/2019 mala zranenia, monokle, boli tu útoky a facky od obžalovaného. Obrana obžalovaného, že k žiadnemu obmedzovaniu slobody poškodenej či mareniu spravodlivosti nedošlo neobstojí, táto bola vyvrátená výpoveďami poškodenej, svedkov ako aj znaleckým dokazovaním. Poškodená si je vedomá svojho problému s drogami, tento aj rieši a dobrovoľne sa podrobuje liečbe, ktorá trvá už niekoľko mesiacov, chce sa vyliečiť a starať sa o syna. Naopak obžalovaný si svoj problém s drogami a agresívnou povahou neprípúšťa. K jeho osobe poukazuje súd na závery znaleckého posudku znalkyne z odvetia psychiatria MUDr. Lenerovej, ktorá jeho osobu hodnotí ako osobu s poruchami psychiky a správania zapríčinenými užívaním viacerých psychoaktívnych látok, jeho odpovede sú skreslené snahou a zľahčovanie trestného skutku, nemá žiadnu empatiu voči obeti trestného činu - poškodenej, nie je kritický postoj k trestnej činnosti ani k užívaniu návykových látok, je u neho prejav agresivity, sexuálnej odbrzdenosti, útlm zábran a plochší emočný prejav. Prejav disocíálnych rysov osobnosti, ovládacie schopnosti boli forenzne nevýznamne znížené užitím pervitínu a marihuany, má oploštené vyššie emócie, prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného nie je priaznivá.

Nepriamo je spáchanie skutku obžalovaným preukázané aj ďalšími vykonanými dôkazmi, resp. tieto dôkazy spolu s výpoveďou poškodenej tvoria ucelenú reťaz, ktorá podporuje výpoveď poškodenej. Ide najmä o výsluch svedka P. P., matky poškodenej, ktorej poškodená všetko popísala bezprostredne po

skutku, kedy bola uplakaná, vystrašená. Popísala, ako ju vylákali na M., obžalovaný sa jej vyhrážal, nadával jej dal jej facku a bránil jej odísť. Svedkyňa popísala aj fyzické útoky obžalovaného v minulosti, po ktorých mala poškodená monokle, modriny. Svedkyňa mal obžalovaný ponúkať 500 eur za stiahnutie trestného oznámenia, lebo nechcel ísť do basy. Potvrdila, že poškodená mala z konania obžalovaného strach. Svedkyňa Z. potvrdila, že poškodená nechcela komunikovať s obžalovaným, ona ju na základe prosby obžalovaného vylákala von na M., kde sa k nim obžalovaný pripojil. Svedkyňa nepočula rozhovor medzi obžalovaným a poškodenou na M., lebo telefonovala, potom ju odviezli domov a bola s nimi v ten večer ešte chvíľu, kedy im dala peniaze na cigarety. Nebola teda prítomná pri skutku. Ani svedok Z. E. nebol s nimi počas celého dňa, doobeda bol s obžalovaným chvíľu, večer sa nejaký čas vozil na aute s obžalovaným a poškodenou, pričom nebol svedkom útokov ani vyhrážok. Naopak svedok E. B. Z. sú dobrí kamaráti obžalovaného, o skutku sa mali rozprávať po zadržení obžalovaného, teda v ich výpovediach badať snahu vypovedať v snahe pomôcť obžalovanému. Tiež otec obžalovaného nebol prítomný pri skutku, nepočul ani nevidel poškodenú u nich doma v deň skutku, čo odôvodnil dvomi vchodmi v dome. V jeho výpovedi popísal vzťah medzi obžalovaným a poškodenou, ich spolužitie, požívanie drog, starostlivosť jeho rodiny o syna, no bez bližšieho vyjadrenia sa k predmetu tohto konania. Poukázal na predchádzajúce trestné oznámenie, ktoré mala podať poškodená na podnet matky, aby jej nevzali syna, čo však ona vo svojej výpovedi nepotvrdila. Uvedené oznámenie bolo odmietnuté v inom konaní. Poukázal na to, že obžalovaný chcel poškodenú iba „vysvetliť“, že je v podmienke, nechce ísť do basy, aby trestné oznámenie stiahla. Hoci bol jeho syn odsúdený za zločin za drogovú trestnú činnosť aj za zločin lúpeže, svedok poukázal na to, že on nevie, že by mal s drogami ani s alkoholom problém, že on ho videl piť raz v živote. Je to slušný človek, hoci po prepustení z výkonu trestu podľa lustrácie sociálnej poisťovne evidentne riadne nepracoval, nie je zrejme, z čoho žil a akou činnosťou sa živil. Obžalovaný tvrdil, že výživné poškodenú platil, čo ona poprela. V jeho výpovedi sa tak tiež javili znaky vypovedať v prospech obžalovaného, jeho syna. Svedok P. E. v deň skutku s obžalovaným a poškodenou nebol, nevedel sa ku skutku vyjadriť. Poukázal na to, že s drogami majú problém obaja.

Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že všetky vykonané a vyhodnotené dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia a dostatočne a bezpečne odôvodňujú záver o vine obžalovaného.

Bolo teda preukázané, že obžalovaný B. E. sa dopustil skutku tak, že dňa 02.02.2020 v čase asi o 17,00 hod v rekreačnej oblasti M., kat. úz. K.Á. R. prikázal matke spoločného dieťaťa poškodenej Z. P.Á., aby nastúpila do jeho motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, evidenčné číslo H., následne do vozidla nastúpila aj Z. Z., ktorú zaviezli domov do mesta K. R., kde vystúpila a následne s vozidlom pokračovali do oblasti prírodnej rezervácie N. A. v katastri obce F., pričom počas cesty poškodenej Z. P. vulgárne nadával, zobral jej mobilný telefón, v ktorom prezrel jej komunikáciu, pričom už vedel, že poškodená dňa 24.01.2020 podala na obžalovaného trestné oznámenia za znásilnenie, pričom toto bolo vedené na odbore kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Nové Mesto nad Váhom pod ČVS:ORP-39/VYS-NM-2020, po čo sa jej začal obžalovaný vyhrážať ublížením na zdraví a tým, že s ním bude až dovtedy, kým trestné oznámenie nevezme späť, po čom jej opätovne začal vulgárne nadávať a približne päť až sedemkrát jej dal facku do oblasti tváre a rukou zovretou v päsť sa jej vyhrážal, aby mu neodporovala, poškodenej hrozil opakovane päsťou, po čom ju obžalovaný viezol do miesta svojho bydliska, po ceste jej hovoril, že ak by sa pokúsila o útek alebo odpor, tak jej hrozil zbitím, že skončí na vozíku, spraví jej priehlbínu na tvári a bude mať zdrôtovanú tvár, po tom, ako prišli do bydliska obžalovaného v C. S. A., poškodená nevedela prekonať strach, a preto povedala obžalovanému, aby jej nalial alkohol, čo urobil, následne jej opakovane vulgárne nadával, povedal jej, že nepôjde domov, poškodená zo strachu domov neodišla, po čom ju obžalovaný zaviezol pred jej dom a povedal, že za jednu až dve hodiny sa pre ňu vráti, zoberie ju k právnikovi, kde bude robiť to, čo jej povie, podpíše čo bude chcieť a s tou listinou pôjde na oddelenie vyšetrovania, kde trestné oznámenia zo dňa 24.01.2020 zoberie späť, pričom sa jej vyhrážal, že ak ho neuposlúchne a neurobí to, čo chcel, až potom uvidí, čo sa stane, a tesne pred tým, ako ju pustil von zo svojho auta, jej povedal, že ak by išiel náhodou do basy, tak po tom, ako ho prepustia ju zbije tak, že ju znetvorí, pričom poškodená mala z takého konania obžalovaného strach, obžalovaný naliehal aj na matku poškodenej P. P., aby za sumu 500 eur vplývala na poškodenú, aby stiahla trestné oznámenie za znásilnenie z 24.01.2020.

Obžalovaný B. E. sa skutkov, kladených mu za vinu, dopustil ako plne trestne zodpovedný subjekt. So zreteľom na skúmanie jeho duševného stavu znalcom z odvetvia psychiatrie MUDr. Slávkou Lenerovou,

s ktorej závermi sa súd argumentačne vysporiadal vyššie, nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by jeho trestnú zodpovednosť pri tomto skutku vylučovala a nebola zistená ani žiadna z okolností, ktorá by vylučovala protiprávnosť jeho konania.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát právoplatne odsúdený za rôznorodú trestnú činnosť (dvakrát dokonca za zločin - drogovú trestnú činnosť, lúpež). Z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že nespáchal žiadny priestupok. Obžalovaný riadne nepracuje od jeho podmieneného prepustenia v septembri 2019.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

U obžalovaného B. E. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, na strane príťažujúcich okolností boli zistené dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to že páchatel už bol za trestný čin odsúdený, pričom nemá všetky odsúdenia zahladené a § 37 písm. h) nakoľko sa dopustil dvoch trestných činov. Súd v danej veci ukladal za dva trestné činy úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Tr. zák., kde je zákonom ustanovená trestná sadzba jeden až šesť rokov. Súd v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. zvyšoval dolnú hranicu o jednu polovicu z rozdielu, t. j. o dva roky a šesť mesiacov, teda dolná hranica po úprave je vo výške tri roky šesť mesiacov, ktorý trest súd obžalovanému uložil v uvedenej výmere ako trest nepodmienečný. Súd pritom nezistil také pomery páchatela ani okolnosti prípadu, pre ktoré by mohol aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom. Postoj obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti možno hodnotiť ako nekritický k páchaniu trestnej činnosti voči poškodenej bez akejkoľvek empatie k obeti trestného činu - poškodenej. Počas celého trestného konania neprejavil žiadne city, ľútosť voči poškodenej, hlavne voči následkom v podobe psychických porúch, ktoré u nej zanechalo jeho správanie voči nej. Obžalovaný nevedie riadny život, nepracuje, je recidivistom trestnej činnosti. Predchádzajúce odsúdenia nemali na neho prevýchovný vplyv, dokonca ani liečba jeho závislosti na návykových látkach by nebola úspešná, podľa znalkyne by neplnila účel, nakoľko obžalovaný nebral drogy iba počas nútenej abstinencie vo výkone trestu odňatia slobody. Nemá snahu dobrovoľne sa liečiť. Je nekritický k svojej závislosti ako aj k páchaniu protispoločenskej činnosti bez empatie voči obetiam svojich trestných činov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S ohľadom na závery znaleckého posudku MUDr. Slávky Lenerovej súd neuložil obžalovanému ochranné liečenie, nakoľko znalkyňa nepredpokladala, že by ďalšia protitoxikomanická liečba mohla ovplyvniť jeho budúce správanie. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného nie je priaznivá. Znalkyňa liečbu nenavrholo uložiť.

S trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, teda nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou Z. P..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.